

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XIX: Epitaphium Bionis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

THEOCRITI

Nunc ô nunc Hyemnæ uale, nunc ista secundo
Auspicio, & laeto celebra connubia uuliu.

THEOCRITI EPITA-

phium Bionis.

Eidyllion XIX.

Sunt qui hoc carmen Moscho tribuant. Nam
Theocritti non esse argumento est ipsius Theocriti
in eo facta mentio.

TRISTI lugentes suspiria ducite sylue,
Nunc mihi Sicelides, et amaræ Doridos unde
Flumina, nunc defete per epium morte Biona,
Nunc tristes plantæ lacrymarum fundite guttas,
Nunc nemora & saltus miseris ululate querelis,
Tristibus ô mœstis flores spirare corymbis,
Nunc lugubre rosæ rubeant, nunc triste papauer,
Nunc hyacinthe sonet tua littora, scilicet ai ai.
Non tamen hoc satis est ai ai, plus ergo loquatur,
Litterulasq; uelis folijs inscribere plures.
Occidit in digna confectus morte poëta.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Musæ,
Lusciniae densa foliorum in fronde querentes
Fluminibus Siculis Arethusa dicite, fato
Interiisse Biona, mala quo morte perempto
Mortuus est & cantus & omnis Dorica Musa.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Musæ,
Strimonij nunc flete ad aquas lugubria cogni,
Clangite flebilibus funebria carmina collis,

Qualem de

E IDYLLION XIX.

Qualem de uestris labris dedit ipse canorem,
Quale melos cecinit p stagna Oeagria Nymphis.
Dicite, Bisbonijsq; palam narrate puellis:
Interiit fato crudeli Doricus Orpheus.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Musæ.
Què pecus omne cupit, quem grex desiderat oīs,
Non canit amplius ille, sub arboribus desertis
Non sedet amplius ille canens, sed ditis in aula
Immemores hymnos, & longa oblitia cantat.
Nunc omnes muti scopulos a cacumina montes,
Omnia nunc armenta tacent, tauriq; bouesq;
Errantes ululant, nec dulcia gramina carpunt.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Musæ.
Ipse tuam mortem flauus defecuit Apollo
Ante diem sublate Bion, te lumine cassum
Et Satyri lugent, & nigra in ueste Priapi,
Longaq; capripedes ducunt suspiria Panes,
Per sylvas etiam lugent te Naiades uida,
Omnis et in lachrymas cōuersa est unda profusa.
Ipsa uagans tacitis petrosa per aqua lustris
Moesta dolet, quoniam tibi non respondeat, Echo,
Quod fileat, quod non imitetur labra canentis
Amplius, ad cuius mortem sunt protinus omnes
Arboribus fructus deiecli, floribus omnis
Interiit vigor, ipse ouibus defecrat humor
Lactis, & aluea non aliquo iam melle fluebant,
Sed cera moriebantur lugubre sub ipsa,

THEOCRITI

Extincto nec melle tuo diuine poëta,
Promere mel aliud nobis uel habere necesse est;

Dicite Sicelides lugentes, dicite Musæ.

Non tantum æquoreis Delphini lugebat in undis,
Nec tātū in scopulis questa est philomela remoris.
Nec tantum aërios per montes fleuit hirundo,
Nec tantum Alcyone potuit sensisse dolorem,
Amissum Ceyca suum quo tempore flebat.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Musæ.

Nec uerò tantum glaucis in fluctibus olim
Cerylus ingemuit, nec tantum in uallibus Euri
Memnona deflerunt uolucres ad busta uolantes,
Quantum omnes lugent exticti fata Bionis.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Musæ.

Lusciniae cantu suaves, atq; omnis hirundo.

Ille canens olim quas oblectare solebat,

Quasq; loqui docuit den/a sub fronde sedentes
Mutua flebilibus diffundunt carmina linguis,
Et quibus ipse olim recinebant sāpe columbae
Tristia lugubri recinunt sua murmura cantu,
Nos quoq; triste leui modulamur carmen auena.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Musæ.

Quis nunc, quis calamosq; leues syringaq; dulcem
Inflabit, ter & amplius ô adamante poëta?
Ore quis audebit tales contingere canas?
Namq; tuum spirant & adhuc os guttura flatum,
Ipsa tuis densa sub arundine uocibus Echo

Pascitur

EIDYLLION XIX.

Pascitur, & cupidis mandit tua carmina labris.
Quæ nunc ipse ferò Pani, qui forsitan & ipse
Carminibus certare tuis uereatur & ori,
Ne tecum cantando ferat fortasse secundas.
Nunc etiam, quo te quandam oblectare solebat,
Spectantem fluctus, in littoribusq; sedentem
Flet Galatea melos, nec enim tu qualia Cyclops
(Hunc fugiebat enim) cantabas carmina, sed te
Aspiciens formosa choros Galatea mouebat,
Nunc oblita maris deserto in littore uaccas
Pascit adhuc, quas tu quondam seruare solebas.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Musæ.
Omnia Musarum demortua munera pastor
Sunt tecum, perire tenerrima basia tecum
Cuncta puellarum latam per Doridos oram.
Impia nunc mœsti tua fatâ queruntur amores
Ante sepulchralem tumulum te Cypris amavit
Plus quam quæ charo dedit oscula nuper Adonidî,
illo quo iuuenem morientem contigit ore.
Hic tibi nunc fluuiorum ô uocalissime mœror,
Hic alter dolor ille tuos depascitur artus.
Interijt siquidem quondam diuinus Homerus,
Ipsius hoc os Calliopes tam dulce sonansq;
Quem tu flebilibus lacrymis & uoce sequutus,
Impia tam dulcis deploras funera nati
Littora, & indigno implesti maria omnia planctu:
Filius en alter tibi nunc defletur, & agro

THEOCRITI

Ulius ab mortem consumeris offa dolore.
Musarum siquidem biberant de fontibus ambo.
Pegasidum latices de fontibus ille bibebat.
Sicelis huic cupidas fauces Arethusa rigabat.
Ille malum cecinit Troie fatale Lacanam
Et magnum Thetidis lacrymosa ad Pergamam nū,
Et cum forti Agamemnōne flauicomum Menelāū.
Hic uero non bella, aut tristia facta canebat,
Sylvestrem sed Pana, boues in pascua ducens,
Oblectabat anteo carmine, pauit et ipsos,
Componens tenui dulces syringas auena.
Formosis docuit dare basi grata puellis,
Inq; sī Venerem et dulces nutritab amores.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Muse,
Omnes praeclaris orbate ciuibus urbes
Illustrēs fleuere suos ceu numina ciues.
Te luget breuis ipsa suo plus Ascra poëta,
Carmina nec tantum Boeotides aurea sylva
Pindarice fleuere lyre, quantum tua lugent.
Alceo plus ipsa suo te Lesbos ademptum
Luget, et ipsa suo plus Ceia moenia uate,
Te plus Archilochus Paros igemit, inclita Sapphus
Carminibus positis tua cantat adhuc Mitylene.
Carminibus quicunq; ualent et uoce poëtae
Deplorant tua fata Bion, te funere mersum
Sicelides, decus ille Sami deplorat, at inter
Confuerit quibus ille prius ridere Cydonas.

Luminibus

EIDYLLION XIX.

Luminibus lacrymas Lycidas nunc fundit manus,
Triopidum uero te deflet in urbe Philetas,
Tefaturq; suos lugens ad Alenta dolores.
Ipse Syracuse tua fata Theocritus urbi
Cóqueritur mōstratq; sed et hæc ego moesta doloris
Ausonici sero officio tibi carmina soluo,
Qui non hospes in hæc p.istoria carmina ueni,
Sed quæ discipulus didici tuus, atq; Camoenas
Adsero ceu proprias Siculae per Doridos oram.
Diuitias alijs, mihi carming sola relinquent.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Muse.
Heu mihi quòd maluæ uirides et adhuc redolëtes,
Atq; apium uiride, & quod rotum floret anethū
Sepe reuiuisunt, & in annum deinde reuerso
Sole renascuntur: nos magni, nosq; potentes,
Quum semel occidimus, q; primum fata subimus,
Condimur in terram, atq; intra caua busta reclusi
Perpetuo durum dormimus tempore somnum.
Et tua clare Bion nunc molliter ossa quiescunt,
Perpetuoq; tacens, terra sepelvis in alta.
Batrachon at Nymphis placuit superesse poëtam,
Et semper cantare aliquid, quod scilicet illi
Haudquam inuideo. nā pessima carmina cantat.

Dicite Sicelides lugentes, dicite Muse.
Noxia crudeli tibi sunt data pharmaca dextra
Clare Bion, certè tu dira uenena bibisti.
Quis tamen acceſſit quem non tua labra sonoro

THEOCRITI

Mouerunt cantus quis tam ferus ille? quis autem
Tam crudelis erat, qui uel tibi miscuit? aut qui
Misera dari iusfit tibi pharmaca, nec sit captus
Carmenibus, miraque; tui dulcedine cantus?

Dicite Sicelides lugentes, dicte Musæ.
Injusticiam sed nemo potest evadere quisquam.
Verum ego nunc luctu affior te propter acerbo,
Et lachrymas fundo: quod si descendere possem
Viuus ad inferni Phlegetontia tartara ditis,
Sicut & Ismarius cithara uenerabilis Orpheus,
Et Laertiades Troiae populator Ulysses:
Sicut & Alcides quondam descendit, & ipse
Fortè domum peterem Plutonis & alta silentum
Limina, ut inspicerem nūquid pallentibus umbris,
Et magno caneres & qualia carmina Diti
Audirem, sed tu dominæ noua carmina Ditis
Bucolicum Siculumque melos cane, quod iuuet illa.
Illi quidem Siculis etiam consueverat olim
Ludere littoribus, patriæque in uallibus Aetna
Dorica uirinea modulari carmina lingua.
Non sine honore canes, nō præmia nulli dabuntur.
Ut blandis citharæ modulari canibus Orphi
Reddidit Eurydicen, sic te quoque fortè remittet
Montibus his diuine Bion. quod si mibi Musæ
Sunt factles, nubil addubitem quin protinus ipsam
Accedam, & blando Platonem carmine tentem.

THEOCRITI EVROPA.

Eidyllion XX.

Europe